

«Местное устойчивое развитие» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://sun.tsu.ru/mminfo/000063105/ec/16/image/16-028.pdf>.

6. ECOSMART: Україні потрібна концепція зеленої економіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ecoclubua.com/2012/05/ecosmart-ukrajini-potribna-kontseptsiya-zelenoji-ekonomiky>.

Кравчук Р. Ю.,

*студентка 2 курсу інституту прокуратури та слідства,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Досвід зарубіжних країн переконливо засвідчує, що інновації мають стратегічне значення для подальшого розвитку економіки. На протязі останніх 20 років економісти стали пов'язувати економічний розвиток з інноваційним.

Характер трансформаційних перебудов та формування постіндустріального суспільства визначається економічним потенціалом держави, який складає основу її подальшого інноваційного розвитку. Висновки дослідження експертів-аналітиків Фонду Карнегі в 2004 р. звертають увагу на той факт, що за економічним і науковим потенціалом Україна входить до першої п'ятірки країн Європи, а за ефективністю використання — замикає першу сотню країн світу [2]. Інноваційну діяльність у 2005 р. здійснювало лише кожне десяте підприємство, тоді як в розвинутих країнах частка інноваційно активних підприємств сягає 70 %. Істотне відставання України простежується і в сфері використання інформаційних технологій.

Головними перешкодами, що виникають на шляху розгортання інноваційних процесів у країні є: обмеженість централізованого фінансування, відсутність розгорнутої інфраструктури інноваційного ринку, високі кредитні ставки, кризовий стан у науці, відсутність чітко визначених та законодавчо закріплених державних пріоритетів у інноваційній політиці. Вартість обсягу виробленої в Україні в 2012 р. інноваційної продукції скоротилася до 36,1 млрд. грн. порівняно з 42,4 млрд. грн. в 2011 р. Відповідно частка інноваційної продукції знизилася до 3,3 % порівняно з 3,8 % в 2011 р. Водночас, кількість компаній, які займалися інноваційною діяльністю в 2012 р., в порівнянні з минулим роком збільшилася на

79 підприємств і досягла 1758. Лідерами інноваційного виробництва були підприємства Полтавської (14,4 %) та Закарпатської (13,4 %) областей. Найнижчі показники у підприємств Севастополя та Рівненської області (по 0,6 %), а також Дніпропетровської області (0,8 %) [1].

Неефективною лишається галузева структура промислового виробництва. Понад 2/3 загального обсягу промислової продукції припадає на галузі, що виробляють сировину, матеріали та енергетичні ресурси. Сировинний характер виробничої структури, розрахований переважно на потреби експорту, робить промисловість і економіку в цілому надзвичайно залежними від кон'юнктури зовнішнього ринку, стримує розвиток внутрішнього ринку, звужує національні можливості щодо розвитку економіки та призводить до виснажливого та нерационального використання природних ресурсів, посилення забруднення і деградації довкілля.

Суттєвою проблемою лишається створення і використання досягнень науково-технічного прогресу. Протягом останніх років на науку і науково-технічні роботи витрачається 1,2 % ВВП, з них з держбюджету — лише 0,4 %, що на порядок менше, ніж у розвинутих країнах. Для промисловості ці показники мають значення відповідно 0,56 і 0,08 %.

З метою формування ефективної інноваційної моделі необхідно:

1. Прискорити структурну перебудову економіки за рахунок активної політики залучення іноземних та внутрішніх інвестицій.
2. Здійснити активну інвестиційно-інноваційну ідентифікованість країни на основі оцінки інноваційного потенціалу.
3. Відтворити традиційні виробничі зв'язки та сформувати нову мережу кооперацій.
4. Активізувати внутрішню та зовнішню політику сприяння національним виробникам.
5. Модернізувати виробничу базу.
6. Вдосконалити інноваційну стратегію (технопарки, митні пільги, державна підтримка, стимулювання пріоритетних напрямків науково-технічної діяльності).
7. Визначити продуктивною силою науково-технічну інфраструктуру (науково-технічні розробки, інвестиційні проекти, страхування інвестиційних ризиків).

Для радикальної зміни ситуації, що склалася, потрібно, в першу чергу, ввести заходи з державної підтримки в поєднанні зі

здійсненню антимонopolних заходів, здійснення інноваційного тиску на господарські суб'єкти шляхом застосування санкцій на випуск застарілої продукції та використання неефективних ресурсів — й енегromістких, а також екологічно небезпечних технологій. Потужним важелем державного впливу на прискорення інноваційного розвитку високотехнологічних галузей має стати діяльність інноваційних фондів, створених за рахунок прямих бюджетних інвестицій, галузевих та регіональних фондів (компаній). Потрібно оптимізація структури промислового виробництва за рахунок розвитку наукоємних і високотехнологічних видів промислової діяльності; інноваційно-технологічна модернізація виробництва зі збільшенням проширку промислових виробництв новітніх технологічних укладів з поглибленою переробкою та випуском продукції кінцевого споживання; реалізація енергозберігаючої моделі розвитку з розширенням використанням нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії, диверсифікацією енергопостачання та формуванням ефективної структури енергогенеруючих потужностей, упровадження екологічно безпечних технологічних процесів.

Література

1. Статистичний щорічник України за 2012 рік: [стат. зб.] / [за ред. О. Г. Осауленка]; Державний комітет статистики України. — К.: Інформ. аналіт. агентство, 2013. — 567 с.
2. Гаман М. Світовий досвід стимулювання інновацій та можливості його застосування в Україні // Вісник національної академії державного управління. — 2007. — № 1. — С. 213-214.
3. Офіційний Web-сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.minfin.gov.ua .

Причина Н. М.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ В ДЕПРЕСИВНИХ РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день туризм, поряд з промисловістю чи сільським господарством, виступає рівноправним учасником економічних процесів, що відбуваються в межах певних регіонів. Фактично туризм стає своєрідною формою господарського освоєння простору. Найбільш динамічно зростаючим сектором світового